והא בעי סמיכה · תע"ב דסמיכה לא מעכבא מ"מ אין לעשות בלא סמיכה לכתחלה וכן פריך בפ' התערובות (זבחים דף עד:) להא דתנן התם קדשים בקדשים יקרב לשם מי שהוא והא בעינא סמיכה ומשני בקרבן ציבור נמי וכן בפסחים פרק התערבו עורות (דף פט.) גבי חמשה שנתערבו עורות פסחיהם ואומלו יבלע בתחד מהן דפטורין מלעשות פסח אף על פי שיכולים להביא ולהתעות במותר הפסח לפ"ם פטורין משום דפסח לא בעי סמיכה ומותר פסח בעי סמיכה ולא תמרינן עשו בלא סמיכה דלכתחלה אין לעשות בלא סמיכה כדפרישית ובקה דבפרק תמיד נשחט (שם דף סב.) תמרינן דכל הזמנים ערל ומומ משלחין קרבנותיהם ולא קפיד לסמיכה וליכא למימר דסמיך לבתר"ה דבפ' כל הפסולין (זבחים דף ג.) משקיין דתכף לסמיכה שחיטה לתורייתא ותפילו למ"ד ביאה במקלת לא שמיה ביאה ליכא למימר דמפשר דמעייל ידיה וסמיך להא בפרק כל הפסולין (נז"ם) תמרינן כל הסומך רחמנו ורוכו הוא מכניס דכל כחו בעינן וליכא לאוקמי בעוף דעוף לאו בר סמיכה הוא וכבכור ומעשר ממי ליכא לאוקמי דהא כל הזמנים קתמר ולא בקרבן נשים ערל ויש לומר דהכא כיון שיכול לקיים מצות סמיכה שיחיה הוא עצמו אין לו לעשות בלא סמיכה וכן בפרק התערובות (שם דף עד:) יש לו תקנה ברעייה דהכי ממי מפליג התם גבי לחם משום דלחים ליה תקנה ברעייה ובפרק התמיד גמי כיון שהוא ספק דשמא פטור הוא לא עשו מכמיס תקנה ולי תפשר לתקן אם לא יעבור מצות סמיכה אבל ערל ומומ מיירי כגון שאין לו תקנה להמתין כגון שמתו אחיו מתמת מילה ולי תפשר ליומל בשום עניו ומומ כגון זב ומצורע שאין רפואתו תלויה בעצמו לי ממי כגון שהיה עובר בבל תאחר אם היה ממתין וקהתיא דתנן בשקלים(פ"ו מ"ד) ומייתי לה בפ"ב דקדושין (דף נה.) בהמה שנמלכת בין ירושלים למגדל עדר זכריה עולות נקבות וזמי שלמים התם ממי אין תקנה אחרת לותם קרבנות אלא שיקריב בלא סמיכה וכן יורם שמניח קרבן אחיו אע"פ שאינו שומך ול"ת והא דתנן בפ' כל הפסולין (בכורות כג.) ומביאים מביתים חטאת אחת ובפרק שני מזיריס (מיר דף ז.) שמביאים קרבן אחד בתגלי ולגמל מייתי קרבן בלא סמיכה כדי לפטור עצמו מלי שמא מהסיח לפרק התקה ויש לומר דולדי תקנו תכמיה שמביאים קרבן אחד מספק בלא סמיכה כדי לפטור עצמו אבל בכור קרבן ולדי כגון מותר הפסח לא היו תכמים להביאו בלא סמיכה כדי לפטור לח עלמו ול"ת בפ' כל המנחות בלחם מלה (ממחות דף סב:) תמרינן השולח קרבנותיו ממדינת הים כהן מניף על ידו וסיכי עביד הכי והא בעי סמיכה דמדקתני מניף משמע דלייכי בעלמים ובקרבן פסיס ליכא לאוקמי בעולת ושמת דמנחות (דף ז:) משמע מדקתני מניף מוכחא שמה והכתיב שמה כל שיטעו בביאה יכול בהכאה ת"ל דשמה קרבנות מלמד שהיא לריכה סמיכה: **אבל** חטאת לא תיעול מוקין לעזרה · ול"ת והלח חטאת העוף בלח סמיכה דתניא בתורת כהנים (ויקרא טו) וכי יעשה מזה מזהו *ולא מנעתו שמע מינה דטומת מלמד קרבנות ®דבהכאת קרבן חייבי ועוד ת"ש דתניא בתורת כהנים (ויקרא ד) מעלה תעלה ולא תעלה ירידה מלמד שהיא עולה בלילה מעכבת ולא יורדת בלילה מעכבת ולא ת"ל דמייבי ביומם ומכדי יהודה ורבי יהודה דאמר יומם מעכב לילה אינו מעכב ומפיק לה מדכתיב ביומם ולא בלילה ומשמע ליה דלילה לא מעכב כלל ומשמע ליה דלילה לא מעכב כלל ומשמע ליה דלילה לא מעכב כלל